

vises den nuværende Regjering. Jeg har her ved gennemgaaet de Endringsforslag, der ere under Forhandling.

Indenrigsministeren: Endringsforslaget under Nr. 1 er ganske vist en Forbedring ved Lovudkastet. Det er ikke alene tydeligere, men ogsaa mere omfattende Udtryk, der i det ere bragte ind i det oprindelige Forslag. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 2 kan jeg paa Finansministerens Begne udtale, at han Intet har imod, at den eventuelle Røbesum udredes paa den her foreslaaede Maade. — Hvad endelig Endringsforslaget under Nr. 8 angaaer, maa jeg dog gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at den Tid, som derved er givet til at kunne benytte Loven, meget let kan udstrækkes udover 3 Maaneder fra Dato eller fra den Tid, man vistnok nærmest har tænkt paa; det er „efter denne Lovs Kundgjørelse“, at Tidsfristen gjælder; Loven skal altsaa ikke alene gennemgaae Folkethinget, men enhver kongelig Stadfæstelse og være kundgjort, forinden Fristen begynder at løbe. Om den ærede Ordførers Forudsætning saa skulde vise sig at være rigtig, kan jeg naturligviis ikke have nogen Mening om.

Krieger: Jeg ønsker kun, da den ærede Ordfører ved at motivere Forslagene har taget Hensyn til de Uttringer, jeg fremsførte ved 2den Behandling, at gjøre den ene Bemærkning, at jeg naturligviis anseer de nu fremskomne Forslag for en Forbedring af det sidst vedtagne Forslag. Det er derved opnaaet, at, hvad man igrigt vil bømme om Tingen selv, vides det dog, paa hvilken Maade det Beløb skal bringes tilveie, som kan være nødvendigt. Det er altsaa ikke en simpel Bevillingsbestemmelse, der er Spørgsmaal om, men et nødvendigt Supplement til selve Loven, uden hvilket man ikke vidste, hvad det egentlig er, der er foreslaaet. Ogsaa Tidsfristens Tilføining — og derved skal jeg ikke være karrig med noget Mere eller Mindre — synes mig begrundet i

de særegne Forhold; thi det er klart, at Meningen ikke kan være at give en Bemyndigelse, som skulde gjælde for en uindskrænket Tid. Hvis det overhovedet er rigtigt at give den, saa er det støttet paa de Forhold, som for Diebliffet ere tilstede, og det er klart, at, hvis Bemyndigelsen ikke benyttes under de nuværende Forhold, maa den falde bort.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen om det Affnit, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget:

Slutningen af § 1 fra Ordene „er hverve de“ udgaaer, og i Stedet derfor sættes: „Driftsactier, som det danske Jernbanedriftselskab alt har udstedt, eller endnu ifølge nævnte Contract er berettiget til at udstede for de fuldførte Jernbanesectioner i Sjælland og Thyen“.

vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

2) Forslag af Samme:

Imellem § 1 og 2 indføjes følgende nye Paragraph:

„For at bestride de hermed forbundne Udgifter skal Regjeringen kunne udstede et sa stort Beløb i 4 pCts rentebærende uopsigelige Obligationer, som dertil maatte være fornødent“.

vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.

3) Forslag af Fessen og Ploug:

Der tilføies en ny § 6, saalydende:

„Foraaabidt den Regjeringen ved § 1 givne Bemyndigelse ikke er benyttet inden 3 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse, bortfalder samme“.

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

Forslag af Udvalget:

At Paragraphernes Rækkefølge forandres, fulgte af den fte Afstemning.